
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

1 / 2013

Je snad půst věcí úst?

Zamyšlení k postní době

Tak je tu opět doba postní.

Jak ji letos pojmout? Jak uskutečnit její nabídku, pracovat na svém životě prostřednictvím postu? V postní době si můžeme uvědomit, že na hříších světa máme podíl i my sami, a že prostřednictvím postu můžeme ve světě napravit zlo, které jsme třeba způsobili. Zlo je způsobeno tím, že my lidé si chceme ledacos přivlastnit i na úkor druhých. Ztrácíme pak schopnost se ovládat a toužíme mít stále víc pro sebe.

Půst nás znovu obrací k Bohu, postem můžeme napravit páchané zlo. Vladimír Solovjov ve své knize Duchovní základy života uvádí, jak je půst důležitou cestou k očišťování duše od zla, která vede ke sjednocování se s Bohem. Slouží k tomu, abychom se stále více přestávali soustředit na sebe a více se obraceli k Bohu a stále plněji se stávali jeho obrazem. Člověk tak postem napravljuje svou přirozenost porušenou hříchem. Velice úzce spolu navzájem souvisí tři skutky osobního náboženského života: modlitba, almužna a půst.

„Modlitba nepovzbuzující k dobročinnosti a nekrotící naši smyslovou přirozenost, taková nedobrá a slabá modlitba není opravdovou modlitbou – je v ní přimícháno něco sobecké zjištnosti, lži a samolibosti. Právě tak, když almužna nepředpokládá modlitbu a není provázena zdrženlivostí, je spíše výrazem slabého charakteru než projevem opravdové lásky. Opravdová almužna je vyšší spravedlnost, a proto se musí opírat o vyšší milost, vyšší dobrodiní. Nakonec půst, který se koná samolibě pro cvičení v sebeovládání nebo z ješitnosti, i když dává sílu, nedává ji k dobrému. A půst, i kdyby se spojoval s modlitbou, ale nebyl otevřen almužně, zůstává obětí, o které bylo řečeno: Milosrdenství chci, a ne oběti.“

První den postní doby je Popeleční středa a při bohoslužbě se uděluje popelec. Při jeho sypání máme možnost opět si uvědomit dočasnost našeho pobytu zde na Zemi („Človče, pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš.“) a zároveň jsme znovu vyzýváni k obrácení („Čiňte pokání a věřte evangeliu.“).

Kéž je letošní postní doba pro každého z nás dobře využitou příležitostí, jak se více přiblížit Bohu a bližnímu.

Váš otec Jan Kotík

Život ve farnosti

19.3. Slavnost sv. Josefa

mše sv. v 18 hod.

24.3. Květná neděle

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00 hod.

Liturgie Svatého týdne

25.3. pondělí Svatého týdne
v 18 hod. mše svatá

27.3. středa Svatého týdne
v 18 hod. mše sv. zaměřená na děti

28.3. Zelený čtvrtek

v 18 hod. mše svatá
na památku Poslední večeře Páně
21 - 23 hod. adorace u „Božího hrobu“

29.3. Velký pátek

v 15 hod. křížová cesta zejména
pro děti a mládež,
v 18 hod. obřady Velkého pátku

30.3. Bílá sobota

od 9 hod. adorace
u „Božího hrobu“

Velikonoční vigilie
ve 21.00 hod.

31.3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně Hod Boží velikonoční

mše sv. v 7.15, 8.30 a 10.00, při
všech bohoslužbách se budou žeh-
nat pokrmy.

1. 4. Velikonoční pondělí

mše sv. v 7.15 a 9.00

Mše svatá za nemocné

11. března.

Mše svatá za zemřelé

22. února, 27. března.

Mše svaté na úmysly dárců

18. února, 19. března.

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Pobožnost křížové cesty

vždy v pátek v 17.30 hod.
v neděli v 15.00 hod.

Nedělní křížové cesty

1. neděle postní farní rady
 2. neděle postní muži
 3. neděle postní skauti
 4. neděle postní maminky
 5. neděle postní mládež a ministranti
- Květná neděle rodiny
Velký pátek děti

Křížová cesta na Medlánecký kopec

- se koná v pátek 22. 3., sraz ve 20.20hod.
v Medláncích u kříže na konci Turistické
ulice. Svíčky s sebou!

Postní duchovní obnova

proběhne v našem kostele v sobotu 2. 3. a
povede ji o. Josef Havelka.

Svatost smíření

Do pátku 23. 3. se bude zpovídat vždy půl
hodiny před začátkem bohoslužby a také
během nedělních křížových cest.

21. 3. čtvrtek 16.00 - 19.00
více zpovědníků

22. 3. pátek 16.00 - 18.00

25. 3. pondělí 16.00 - 18.00

27. 3. středa 16.00 - 18.00

Prosíme, nezapomeňte také na ty, kterým
zdravotní stav neumožňuje přijít do kostela
ke svátostem, a včas u nich domluvte
s otcem Janem návštěvu!

V naší farnosti probíhá

Příprava na 1. sv. přijímání dětí

- vždy ve středu po mši svaté.

Snídaně na faře

- každý druhý čtvrtek po mši svaté.

Katecheze pro dospělé

- každý třetí pátek v měsíci po mši svaté

Svátost biřmování

Zájemci o přijetí svátosti biřmování nechtě se až do 3. března hlásí u otce Jana.

Diecézní akce

Setkání mládeže s o. biskupem

- se koná v sobotu 23. 3., začátek je v 8.30 v katedrále na Petrově.

Postní almužna 2013

K postní době již tradičně patří duchovně-formační akce Postní almužna. Během tohoto období mají věřící opět možnost návratu ke starobylé tradici – almužně. Takto získaný finanční obnos pak pomůže lidem v nouzi v daném místě.

Postní almužna byla zahájena na Popeleční středu a trvá do konce postu. Lidé si ve své farnosti vyzvednou papírové pokladničky neboli postničky a do těch pak ukládají peníze za požitky, které si během půstu odepřeli. Může jít například o pamlsky či cigarety. Získaný obnos na konci půstu předají zpět do kostela, odkud putuje podle dohody farnosti a místní Charity na pomoc lidem v nouzi.

www.biskupstvi.cz

Noc kostelů 2013

Letos se tato akce bude konat v pátek 24. května a naše farnost se opět chce účastnit. Proto znovu voláme na pomoc všechny, kteří se chtějí zapojit do přípravy, přispět nápady nebo se stát sponzory akce, aby se hlásili u otce Jana. Již nyní je třeba sestavit program, který v březnu odevzdáme na biskupství.

M. Fiala

Bilance farnosti za rok 2012

Svátosti, pohřby

- bylo uděleno 40 křtů (15 chlapců, 25 děvčat)
- první sv. přijímání přijalo 26 dětí
- svátost manželství uzavřelo 7 párů
- církevních pohřbů bylo 20

Sbírký v roce 2012

dosáhly výše 1 040 766 Kč.

Přehled velkých a účelových sbírek:

- 19.2. Svatopetrský haléř	29 530 Kč
- 8.4. Velikonoce	37 460 Kč
- 29.4. na bohoslovce	20 070 Kč
- 27.5. na charitu	20 000 Kč
- 10.6. B. Tělo, na Jižní Súdán	36 000 Kč
- 29.7. na ŘKF Kuřim	16 400 Kč
- 12.8. pro OS Ruka pro život	27 500 Kč
- 9.9. na církevní školství	19 810 Kč
- 7.10. beatifikace 14 muč.	18 970 Kč
- 14.10. na Tanzanii	23 056 Kč
- 21.10. na misie	34 100 Kč
- 25.12. Vánoce	37 352 Kč

Ze srdce Vám všem děkujeme za Vaši štědrost!

Hospodaření farnosti

Příjmy

Sbírký	1,040.766,-
Přijaté dary	196.946,-

z toho na Tanzanii	138.100,-
Nájemné	32.400,-
Za reklamu	100.000,-
Prodej vyřaz. věžních hodin	10.000,-
Úroky z b.ú.	76,-
CELKEM	1,380.188,-

Výdaje

Bohoslužebné	13.067,-
Režijní	222.636,-
Energie	358.441,-
Opravy, údržba	193.434,-
Odeslané sbírky a přisp.	218.190,-
Dary a charita	314.061,-
CELKEM	1,319.830,-

Výsledek hospodaření 60.358,-

Kamila Schmidtová

Farní charita

Přehled hospodaření FCH za rok 2012

Hotovost k 1.1.2012 12 852 Kč

Příjmy:

Likvidace lepry	3 680 Kč
Postní almužna	3 096 Kč
Do pokladničky FCH	11 792 Kč

Výdaje:

Likvidace lepry	3 702 Kč
Příze na obvazy	3 507 Kč
Domov sv. Markéty	300 Kč
Postní almužna	3 096 Kč
Adopce na dálku	6 033 Kč

Hotovost k 1.1.2013 18 289 Kč
(z toho 3 575,- Kč na adopci)

Všem dárcům za příspěvky na charitu srdečně děkujeme!

Likvidace lepry

Vánoční sbírka na projekt „LL“ se opravdu povedla. Díky vaší velkorysé štědrosti se vybralo rekordních 12 299 Kč. Všem dárcům patří vřelý dík.

Peníze byly odeslány na konto „LL-Likvidace lepry-TB“ /Společenství pomocníků misijních leprosarů.

* * *

Pletení obvezů

Obvazy jsme pletli několik let, ale před nedávnem jsme museli k velkému smutku ochotných a pilných pletařek tuto činnost ukončit. Nyní se naskýtá možnost nová. Nebude to však tentokrát jenom o pletení, ale i o financování přepravy do místa určení...

Kdo by se chtěl do pletení zapojit, vhodte prosím lístek do konce února se svým jménem a kontaktními údaji do schránky farní charity. Tím získáme orientační představu o našich možnostech. O následné schůzce budete informováni v ohláškách a na vývěsce FCH.

za FCH Marta Ocetková

Farní karneval potřetí

Přinášíme vám krátkou reportáž z přípravy a průběhu letošního v pořadí již třetího ročníku farního karnevalu pro děti, který proběhl 20. ledna v Orelském areálu.

Přípravy se pomaličku rozjížděly už od letních prázdnin, kdy se čas od času někdo z hlavních organizátorů o akci zmínil, a koncem podzimu už byl dokonce stanoven termín. Možná jste si všimli poněkud nešťastného načasování karnevalu

na neděli odpoledne, tedy jen pár hodin po skončení farního plesu. Pravdou je, že kvůli brzkým jarním a pololetním prázdninám, různým farním akcím a počátku doby postní nebylo možné najít termín jiný. Když se na to podíváme z té lepší stránky, jistou výhodou je, že otrlejší plesající mohli na karneval dorazit téměř rovnou z plesu a tudíž strávit celý víkend zábavou ve farním společenství.

Ale zpět k přípravám. Hlavní pracovní boom nastal v lednu, kdy bylo potřeba zajistit všechno - od moderátorů, přes zvučení, světla, program, kostýmy a výzdobu, až po tombolu. Díky rozsáhlé síti našich agentů (farníků) ve všech oborech, profesích a organizacích, se vše podařilo připravit na profesionální úrovni. A pak už zbylo čekání na den D.

V neděli jsme dorazili do tělocvičny dvě hodiny předem a moc růžově jsme to neviděli. Nikde nikdo, na zemi koberec, několik připravených stolů a židlí a pár beden s podivnými přístroji. Žádné známky blížícího se karnevalu. Tak jsme aspoň vložili veškerou hudební techniku, vyrobili si improvizované pódium (lépe řečeno prostor pro hraní, kde nebudeme nikomu překážet) a začali jako obvykle nadávat na jeskynní ozvěnu tělocvičny, která úspěšně bránila srozumitelnosti veškerých textů písní. Kromě toho se začínala dostávat lehká nervozita. Mezi tím vším se pomalu scházeli pořadatelé, kolem nás se začala rozkládat světelná technika a výzdoba. My měli radost především ze svítících přístrojů, které vypadaly jako malí roboti, a občas se samy od sebe začaly hýbat a otáčet, čímž asi chtěly naznačit, že už by to chtělo nějakou akci. Pak se všechny lidské bytosti pomalu proměnily na nejrůznější fantastická stvoření, světla pohasla a

tělocvična konečně přestala vypadat jako tělocvična.

Chvilí nato odbila třetí hodina, a co se týče účastníků, děti jsme mohli spočítat na prstech jedné ruky. Všichni jsme to brali s humorem, aspoň si zatančí pořadatelé, o dort v tombole se taky nějak podělíme a půjdeme domů. Plán B překazil náhlý příval hostů, takže o půl čtvrté akce začala přesně podle plánu.

Moderátorská dvojice šašek a cukrová vata - břišní tanečnice - Indka (opravdu šlo o moderátorskou DVOJICI) měla velký úspěch i přes lehké nedostatky zvukové techniky. Na programu bylo též několik soutěžních disciplín, ve kterých děti s rodiči předvedli nejen svou fyzickou (i psychickou) zdatnost, ale i propracovanost a nápaditost při tvorbě masek. Mezi programy hrála hudba a parket byl stále plný tanečníků. A ne ledajakých. Na melodie slavných pohádkových hitů vesele skotáčili různí zástupci hmyzu (moucha, včelí rodinka), indiáni, kovboji, důchodci, břišní tanečnice, Červené karkulky, princezny, fotbalisti, vodníci, atd. Na závěr akce bylo losování tomboly, a pak už nastalo postupné vytráčení lidí a potom i všech věcí, až se z tělocvičny stala zas jenom tělocvična a z pohádkových (a jiných) bytostí zase jenom lidi.

My jsme celý karneval sledovali zpoza mikrofonů, kytar, bicích, a přestože jsme během akce nikdy nevěděli, kdy přesně přistě přijdeme na řadu, kolik písníček máme zahrát, jestli vůbec jsme slyšet a jestli se to vůbec dá poslouchat, moc jsme si to celé užili. Takový „kotel“, jaký nám před pódium udělaly děti, rodiče a prarodiče, nezažili

na svých koncertech ani hudebníci ze slavných AC/DC!

Takže na závěr, jak už to tak u předávání Oscarů a Zlatých glóbulů či článků v Rožni bývá, by to chtělo poděkovat. Děkujeme všem pořadatelům (Kája K., Jožka B., Peťa P., Radka K., Monika M., Olda G. a další) za jejich skvělé nápady, obětavou práci a za to, že nám dali možnost se podílet. Dále díky všem zúčastněným. A konečně (a hlavně) bez Boží pomoci bychom se neobešli. Díky.

Terka

Misijní expedice do Tanzánie

Na přelomu ledna a února vykonala skupina řečkovických a žďárských farníků misijní cestu do Tanzánie. Jedním z cílů bylo dopravit místním křesťanům traktory zakoupené ze sbírek v našich farnostech. Za Řečkovice se cesty zúčastnili: o. Jan, Aleš Tomášek a Jožka Šikula.

Následující článek obsahuje souhrn SMS zpráv, které členové expedice zasílali domů. I z těchto krátkých zpráv si můžeme udělat obrazy o průběhu cesty.

Výprava odletěla v úterý 22. ledna ve 14:30 letadlem Egypt Air z Vídně a v 19:00 místního času přistáli v egyptské Káhiře. V podvečer jsme dostali první SMS pozdravy z afrického kontinentu, další následovaly další den.

23. ledna, 5:09: „Hlásím šťastný přilet. Stojíme frontu na víza a potíme se. Před halou nás čeká otec Norbert s transitem. Část výpravy odjede na Zanzibar. Já s o. Janem jdeme zařizovat traktory. S Pánem Bohem. P. Vladimír“

23. ledna večer: „Milí farníci a přátelé, v Dar es Salaamu je vedro na padnutí, navíc

velké vlhko. Většina výpravy se po přiletu vydala na Zanzibar. My jsme se s o. Janem a o. Norbertem snažili vybavit všechny doklady – není to jednoduché; uvízlo to na daňovém identifikačním čísle. Snad zítra. Ostatní jedou na Bagamojo. Dobrou noc. P. Vladimír“

Držíme palce a přejeme, aby se podařilo přes tanzanské celníky naše traktory dostat!

25. ledna ráno: „Všechny farníky a známé zdravíme. Také včera jsme sváděli boj s byrokracií. Schází nám něco jako doklad o registračním čísle farnosti Mpanga. Včera kolem toho běhal otec Jan s Norbertem, my jsme jeli do Bagamoya, asi 70 km od Dar es Salaamu. Dnes je v Tanzánii státní svátek, takže jsme přehodili program: ráno v 5 jsme vyjeli do národního parku Mikumi, celé odpoledne budeme na safari a večer přespíme na misijní stanici v Ifakare. Budeme rádi za zprávy o průběhu voľeb. S Pánem Bohem. P. Vladimír Šagi“

27. ledna: „Po dvou dnech jsme opět na signálu. SMS zprávy od vás nám přišly všechny najednou. Tak se z výšky 2 500 metrů ponoříme raději zase do džungle: dnešní noc byla plná neznámých vůní a zvuků. Po třídním vandru se vrací část z nás do Dar es Salaamu vyřizovat traktory. Všichni jsou v pořádku. Posílám pozhěnaní. P. Vladimír Šagi“

28. ledna: „Právě jsme ukončili vandr v horách Udzungwa – vlhko, vedro, opice, sloni, mraky motýlů a různé havěti... Většina výpravy jede do Mpangy, se zastávkou v sirotčinci. Zlatka tam již zůstane, aby jedna ze sester mohla odjet. Já s otcem Janem, bratrem Josefem a otcem Norbertem jedeme autobusem do Dar es Salaamu pokračovat v jednáních s úředníky. Uvidíme... Co se týká prezidenta: pře-

žili jsme i horší věci. Žehná. P. Vladimír Šagi“

29. *ledna*: „Většina výpravy odjela z Ifakary k sestřám do sirotčince, tam zůstanou několik hodin a již bez Zlatky pojedou terénní Toyotou do Mpangy. Muži začnou vyzdívat z cihel oltář v kostele ve vesnici Ngalimila. My mezitím sedíme v kanceláři lodářské společnosti Evergreen line. Čekáme na nějakého úředníka, který nám má vydat jeden důležitý doklad. Pokud se to podaří, požádáme o vydání kontejneru na kauci – celní procedury by se protáhly na několik dní a na to nemáme čas. Požehnaný den. P. Vladimír“

29. *ledna*: „Milí přátelé, tak máme za sebou celodenní maratón úředních tahanic.

Náš celní deklarant nás už štve – všechno je problém! Snad zítra nám berní úřad vystaví potřebné doklady. Byli jsme se podívat v překladišti; asi 5 km od přístavu. Mezi stovkami kontejnerů bude někde i

ten náš. Vložit ho na místě není možné – musí se odvést na jiné místo, vložit a převzít prázdný. Uvidíme zítra, teď hasíme žízeň „Kilimanjarem“. Preji vše dobré. P. Vladimír“

29. *ledna*: „Větší část skupiny přijela do Mpangy. Po celonočním lijáku byla cesta horší. Zlatka se mezitím zabydlela u sester v Ifakaře a děti v sirotčinci ji ihned obklopily. My v Dar es Salaamu jdeme po parném dni do sprchy, pak do kaple, pak k sestřám na večeři... S Pánem Bohem! P. Vladimír“

30. *ledna ráno*: „Naše jednání s úředníky se opět posunulo kupředu. Již jsme zaplatili depozit za kontejner. Připojuji také zprávu z Mpangy: „Mezi vesničany je vše

v pořádku. Jedna skupina pracuje v depozitárně, druhá vykonává pouť po vesnici.“ P. Vladimír“

30. *ledna, 15:40*: Milí přátelé, tak dneska se nám podařilo dát dohromady všechny dokumenty a zítra bude možné vyzvednout kontejner z přístavu. Konečně! Chození po tanzánských úřadech je náročnější než po horách. Díky za vaše modlitby. P. Jan

30. *ledna večer z Dar es Salaamu*: „Všechny farníky a přátele zdravíme. Snad jsme vítězně dobojovali a zítra dopoledne vyzvedneme kontejner v překladišti. P. Jan, P. Norbert, P. Vladimír, br. Josef“ A z Mpangy: „Lékaři pracovali s místním zdravotníkem zde. P. Josef Novotný, P. Jindřich Kotvrda a já jsme byli v kapli v Ngalimile. Byli jsme u putování kříže a pomohli při stavbě oltáře. Zítra budeme dělat bednění na betonovou desku obětního stolu. Zdar. Josef Kánský“

31. *ledna ráno*: „Tak jsme v překladišti u našeho kontejneru. Čekáme na celníky a kamion. Odpoledne bychom měli náklad a traktory přeložit na dva menší nákladáky a vyrazit do Ifakary. Pax. P. Vladimír“

31. *ledna večer*: „Kontejner je náš!! Více než tři dny vyjednávání nám pomohly pochopit zdejší ná-
turu! Asi bychom to neradi absolvovali znovu... jen pro ilustraci: kamion stojí na dvoře v misijním

centru Msimbasi, ale kontejner se musí zítra vrátit, a tak jsme objednali dva menší nákladáky. Zadali jsme požadované rozměry korby, a – přijely nákladáky, do kterých se traktory nevejdou. Všechno se řeší napotřetí – nikdy napoprvé, bylo by to zbytečně jednoduché. Máme na to ce-

lou noc... Pax! P. Vladimír“
A zprávy z Mpangy: „Zůstáváme v modlitbách ve spojení se skupinou v Dar es Salaamu. Vydržte! Dnes jsme pomohli připravit bednění na desku oltáře. Zítra ho osadíme na místě a vybetonujeme. Pax! Josef Kánský“

31. *ledna noc*: „Přátelé, je 22:55 místního času. Stále čekáme na jiné nákladní auto, kam se vejdou všechny traktory. Mezitím jsme připravili všechny tři traktory a nastartovali!! Kvůli ceně dopravy pojedou kamion jen k mostu 70 km před Ifakarou. Tím se cesta prodlouží na 240 km. Tak s pomocí Boží! P. Vladimír Šagi“

Zde je zdrobnělina mapky cesty, která byla před otcem Vladimírem, otcem Janem a bratrem Josefem:

1. *února, 7:46*: „Všechno je jinak; větší auto nepřišlo, prý až ráno. Tak jsme přespali, ráno v 7:00 jsme slavili mši svatou jako každý den, dali si kafe – a teď už zase čekáme a čekáme. Kdyby člověk alespoň věděl, že se něco děje. Když jsme volali za firmu, odpověď je vždy stejná: „řidič už jede“ nebo „uvízl v zácpě“... Teď přišla bouřka a liják. Čekáme... Už týden! P. Vladimír, P. Jan a br. Josef“

1. *února, 13:34*: „Neuvěřitelné! Sehnali jsme dostatečně velké auto, naložili traktory, zvon a bedny a právě jsme VYJELI! Je 15:15 a čeká nás 12 hodin cesty, jsme špinaví a upocení, i s řidičem a závozní-

kem jsme namačkáni v jedné kabině za drátovaného kamionu – ale jedeme. Bohu díky! P. Vladimír“

2. *února, 13:12*: „Přátelé, jedeme! Traktory jsme vysadili v Ifakaře a jedeme. Práší to a cesty jsou samá díra, ale všechny traktory jsou OK. Máme za sebou 30 km – před sebou ještě 150! Čili dnes do noci. Všechny zdravíme. P. Jan, P. Vladimír, br. Josef“

3. *února večer*: „Dnes před 9 hodinou ranní přijely po celodenní a celonoční cestě traktory, a tak jsme po pěti dnech mohli opět všichni společně slavit mši svatou. Kluci jsou unavení, ale nesmírně šťastní. Všechny moc zdravíme!“

„Přátelé, jeli jsme asi 14 hodin - jen s malými přestávkami, například když se nám ulomil rám od mého traktoru. Po přivalových deštích byla cesta blátivá a na jednom místě byl zapadlý nákladák. Ale naše traktory projely bez problémů. Rád bych pozdravil herálecké hasiče – náš traktor zachraňoval situaci, 140 km tahl nepojízdný Zetor v těžkém terénu. Ve 3:30 jsme už usínali i na řvoucích traktorech. Naštěstí asi 50 km před cílem nám jel autem naproti kaplan Doto s Františkem a Jindřichem. Střídání řidičů přišlo v pravý čas! Po hodině jízdy autem a 3 hodinách jízdy traktory jsme se všichni setkali v Mpanze. Rychle se umýt a oholit – za hodinu začíná nedělní mše svatá. Moc se těšíme. Bohu díky. P. Vladimír“

4. *února*: „Mše svatá byla bombastická – krásné živé zpěvy byly doprovázené tancem dětí. I když mše trvala skoro dvě hodiny, tak to uteklo hrozně rychle. Proto jsme byli rádi, že jsme se mohli zúčastnit ještě další mše v sousední vesnici, kterou kvůli nám posunuli na dvanáctou. I když se to zdá nemožné, byla ta mše ještě ži-

vější a radostnější. Bohu díky za nádherou neděli. P. Josef“

„Poslední den učí P. Vladimír a br. Josef mechanika údržbu traktorů a chválí si jeho šikovnost. Odjždíme do sousedního kostela k předání kříže, aby putoval po domech. Otcové Jan a Josef stavěli závěs pro zvon do Ngalimily, lékaři léčili a jeden se léčí, Helena animuje děti, instalují se kamna, jedeme do blízké vesnice a končíme večeří s proslovy. P. Jindřich“

6. února ráno: „Pondělí bylo tedy svátečně pracovní, krásný večer jsme uzavřeli na schodech kostela, kde jsme pozorovali noční oblohu a poděkovali v modlitbě. V úterý ráno jsme za svítání odjížděli z Mpangy. Otec Doto a sestry nám zamávaly, otec Norbert se vydal s námi. Dvanáctihodinovou jízdu do Morogora jsme přerušili v sirotčinci v Mbingu, kde jsme slavili mši svatou, poobědvali a rozloučili se se Zlatkou. P. Vladimír“

7. února: „Zdravíme vás z Káhiry. Do Vídně bychom měli přiletět kolem 15 hodiny. Dá-li Pán, měli bychom být večer doma. Těším se na setkání. P. Vladimír“

Gustovo okýnko

Boží překvapení

Při procházce v německém městě Ingolstadt jsem si to zamířil na druhou stranu Dunaje. Můj pohled kromě mohutného toku upoutala spousta zámeků na konstrukci mostu. Všechny byly zamčené a na nich napsána dvě jména a datum. Bylo zřejmé, že po uzavření sňatku zde novomanželé takto vyjadřují svoji lásku. Přejí si a věří v trvalost svého vztahu, a proto klíček končí jako nepotřebný v Dunaji.

Při podrobnější prohlídce nejrozmanitějších zámeků a zámečků (na jednom byla bohužel i dvě ženská jména) jsem si všiml

jednoho zcela originálního: Tento symbol lásky měl na sobě připevněny tři malé zámečky. Každý nesl dívčí jméno a datum oznamovalo první výročí svatby. Prostě, do roku tu byla trojčátka - holčičky. V té chvíli jsem si uvědomil, jak člověk někdy usilovně plánuje svůj život a Bůh jej překvapí.

Přeji Vám spoustu radostných Božích zásahů do Vašich životů.

A.D.

Úvaha o postu od Roberta Herricka ze 17. století.

Je snad pravý půst
vzdát se slaniny,
zvěřiny?

Je snad půst věci úst?

Je snad půst dát si slib
z masa nepojíst,
o to víc na talíř si nabrat ryb?

Lačnět a v hadrech bloudit
na odív lidu,
bez klidu,
klopit zrak, vzdechy loudit?

Ne, půst je víc, toť sklizeň!
svaž snopy své
a dej
jíst duši, má hlad, žízeň!

V ten čas se hněvu vzdej,
zášť, zlých řečí,
všech křečí,
změň život, směr mu dej!

Jen silou ducha rostem,
zmoř hladem hřích,
ne břich,
pak prošels pravým postem!

(z knihy *Démant a slza*, Mons. Josef Hrdlička (ed.))

Stránky pro děti

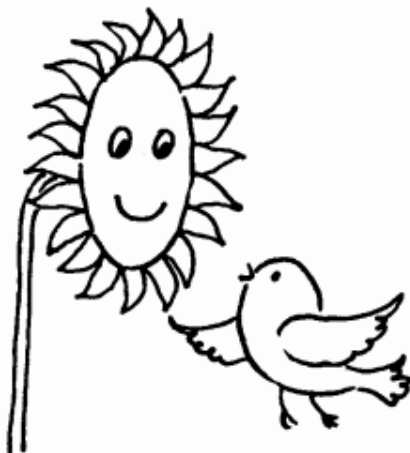
Slunečnice a vrabčák (povídka)

Mezi starou krabicí a obalem od pracího prášku rostla malá slunečnice. Kolem bylo plno odpadků. Slunečnice byla jedinou květinou široko daleko. Nikdo nevěděl, proč vyrostla právě zde – na smetišti. Květina byla často smutná a v noci snila o šťavnatých loukách, o pestrých květinových polích a motýlech. Jednoho dne si před ni sedl malý rozčepýřený vrabčák a s otevřeným zobáčkem ji obdivoval.

„Jak jsi krásná! Nádherná!“ pípál vrabec. „To nejsem,“ odvětila slunečnice smutně. „To bys měl vidět moje sestry, které jsou desetkrát větší než já! Já jsem malá a ošklivá.“ – „Pro mne jsi ale nejkrásnější květina,“ švitořil vrabec a odletěl. Od té doby navštěvoval ptáček slunečnici každý den. A každý den květina trochu povyrostla a její květ více zářil. Stali se z nich přátelé.

Jednoho dne však vrabec nepřiletěl. Nepřišel ani další den. Květina si dělala velké starosti. Když se probudila do dalšího dne, ležel u ní vrabčák s roztaženými křídly a vypadal skoro jako bez života. Slunečnice se polekala: „Kamaráde, žiješ? Co se ti stalo?“ Ptáček namáhavě otevíral oči.

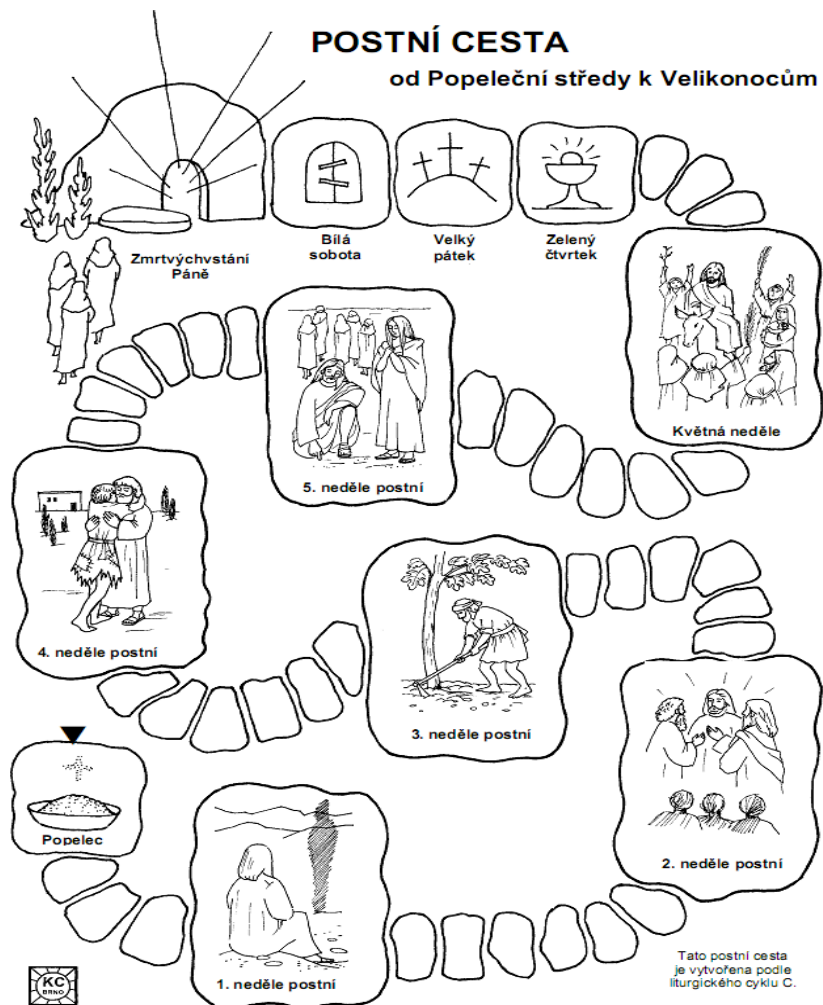
„Už několik dní jsem nenašel nic k jídlu. Mé síly jsou u konce. Přišel jsem k tobě, abych tu umřel.“ „Ne, to ne!“ volala slunečnice. „Počkej okamžik!“ Naklonila svůj těžký květ dolů a na zem vypadlo několik jejích semínek. „Sezobni je, příteli, a budeš mít zase sílu.“ Vrabčák sezobl z posledních sil pár zrněk a zůstal vyčerpaně ležet. Druhého dne se však už cítil lépe. Chtěl slunečnici poděkovat, ale co to? Zelené okvětní lístky byly zplihlé a listy visely bezvládně dolů. „Co je s tebou, květinko?“ zapípál vrabčák polekaně. „Nedělej si starosti,“ pravila slunečnice. „Můj čas vypršel. Víš, vždycky jsem si myslela, že na této hromadě odpadků rostu zbytečně. Ale teď vím, že všechno má svůj smysl, i když to hned nechápeme. Bez tebe bych ztratila odvalu k životu a ty bys beze mne umřel. A podívej se: na zemi leží ještě hodně semínek. Nech některá být, a možná tu za rok vykvete spousta slunečnic a kolem nich bude závodit hodně rozčuchaných vrabčáků a pestrých motýlů.“

Z knihy příběhů W. Hoffsummera

Milé děti!

Ježíšovo utrpení a smrt na kříži si připomínáme zvláště v postní době. Od popeleční středy, kdy začala postní doba, se připravujeme na Velikonoce – nejdůležitější křesťanské svátky, při nichž slavíme, že Ježíš za nás všechny zemřel a vstal z mrtvých. Jak se máme dobře připravit na Velikonoce? K tomu nám může pomoci tato postní cesta. Zkusme se každý z nás zamyslet nad tím, co můžeme udělat, aby z nás měl Ježíš ten den radost, a pokud se nám to podaří, příslušný kamínek si můžeme vybarvit. Přeji Vám všem co nejlepší prožití postní doby. L.F.

Zkus v postní době ze svého života něco odstranit, co ti bere čas a co není tak důležité a potřebné. A do uvolněného prostoru vpust' Boha... (P. Aleš Opatrný)

Pořad bohoslužeb do Velikonoc 2013

18.2.	Po	18.00	na úmysly dárců
20.2.	St	18.00	za † Danku, Věrku, Františka a dvoje rodiče
21.2.	Čt	7.00	za rodinu Starých, manžela Jana Vařejčku a sestru Zdenu
22.2.	Pá	18.00	za zemřelé
23.2.	So	7.00	za † Magdalenu Ostrou a živou a † rodinu Prchalovu, Ostrých a Bílkovu
24.2.	Ne	2. postní	7.15 za syna a jeho rodinu 8.30 za † Jiřího Milara, pomoc a Boží ochranu pro děti a vnoučata 10.00 za farní společenství
25.2.	Po	18.00	za Pepíka a † příbuzenstvo
27.2.	St	18.00	za živou a † rodinu Lukáškovu a Trávníčkovu
28.2.	Čt	7.00	za † manžela a jeho rodiče, † rodiče Vaňkovy a živou rodinu
1.3.	Pá	18.00	na úmysl dárce
2.3.	So	7.00	na úmysl dárce
3.3.	Ne	3. postní	7.15 za farní společenství 8.30 za † rodiče a prarodiče a živé a † rodiny z obou stran 10.00 za rodinu Tlustošovu, Oplatkovu a Šimáčkovu
4.3.	Po	18.00	za † rodiče Tišnovských, dvoje prarodiče, † Aloise a Františka a za živou rodinu
6.3.	St	18.00	za † rodiče a prarodiče, † manžela a švagra a zdraví živé rodiny
7.3.	Čt	7.00	za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
8.3.	Pá	18.00	za rodinu Tománkovu a Quellovu
9.3.	So	7.00	za † Jiřího Pavelku a živou rodinu
10.3.	Ne	4. postní	7.15 za † Josefa a Miladu Kazdovy a živou a † rodinu Kazdovu a Veselou 8.30 za farní společenství 10.00 za † Josefa a Marii Bořeckých a živou a † rodinu
11.3.	Po	18.00	za nemocné
13.3.	St	18.00	na úmysl dárce
14.3.	Čt	7.00	na úmysl dárce
15.3.	Pá	18.00	na poděkování a za dar zdraví pro celou rodinu
16.3.	So	7.00	za † manžele Olbrichovy a Kuncovy a živou rodinu
17.3.	Ne	5. postní	7.15 na poděkování 8.30 za farní společenství 10.00 za živou a † rodinu Matalovu a Kadlecovu
18.3.	Po	18.00	za † rodiče Bartlový
19.3.	Út	Sv. Josefa	18.00 na úmysly dárců
20.3.	St	18.00	na poděkování za dar života s prosbou o další pomoc a ochranu
21.3.	Čt	7.00	na poděkování
22.3.	Pá	18.00	za Emila Staňka a za živou a † rodinu
23.3.	So	7.00	za † rodiče a živou rodinu
24.3.	Ne	Květná neděle	7.15 na úmysl dárce 8.30 za dar zdraví a dary Ducha Sv. 10.00 za farní společenství
25.3.	Po	7.00	za uzdravení dcery
27.3.	St	18.00	za zemřelé
28.3.	Čt	Zelený čtvrtek	7.00 za kněze, kteří působili a působí v naší farnosti
29.3.	Pá	Velký pátek	18.00
30.3.	So	Bílá sobota	21.00 za všechny pokřtěné
31.3.	Ne	Hod Boží velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za živou a † rodinu Pavlovskou 10.00 za † Marii a Josefa Hrozkovy, oboje rodiče a živou rodinu
1.4.	Po	Velikonoční pondělí	7.15 za farní společenství 9.00 za † sestru Janičku, tatínka Vladimíra a živou rodinu

Srdečný dík všem, kteří jste se podíleli na tomto čísle zpravodaje.

Příspěvky do velikonočního čísla Rožně zasílejte do 22. 3. 2013 !!!